

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 560 din 14 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2–4
Decizia nr. 141 din 16 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum au fost modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
75. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru abrogarea Instrucțiunilor ministrului administrației și internelor nr. 155/2007 privind investigarea evenimentelor de aviație produse cu aeronave aparținând Ministerului Afacerilor Interne	9
1.160. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (2) al art. 8 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor	9
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
89. — Ordin pentru completarea Regulamentului privind racordarea la sistemul de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 8/2022	10
90. — Ordin privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2021 pentru aprobarea Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 560**

din 14 septembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 458 alin. (4)
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Any Mary Ulianov în Dosarul nr. 776/99/2018 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.249D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Dan Constantin Tudorache, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În esență, raportat la situația în speță, susține că impunerea unei alte tranșe de impozit, diferită pentru alte imobile, în raport cu efectuarea sau nu a unei evaluări, stabilește un tratament diferențiat, discriminatoriu. De asemenea, arată că stabilirea unei cote de 2% asupra valorii de impunere pe an reprezintă, de fapt, o expropriere mascată, deoarece, în timp, aceasta conduce la lipsirea efectivă de acel drept de proprietate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că autoarea excepției realizează, practic, o corelare între textele de lege și propune o altă soluție legislativă, ceea ce nu reprezintă însă o veritabilă excepție de neconstituționalitate. De altfel, în opinia sa, claritatea și previzibilitatea legii rezultă atât din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, cât și din faptul că nu se realizează un tratament discriminatoriu sau diferențiat pentru aceeași categorie de persoane, întrucât legea precizează un anumit element obiectiv, și anume stabilirea evaluării prevăzute de reglementarea criticată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința nr. 1.868/2018/CA din 5 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 776/99/2018, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Any Mary Ulianov într-o cauză având ca obiect o contestație formulată împotriva unui act administrativ fiscal, în contradictoriu cu Primarul Municipiului

Iași, Municipiul Iași — Direcția generală economică și finanțe publice locale și Municipiul Iași.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că, în condițiile în care la alin. (1) al art. 458 din Codul fiscal se prevede un impozit cuprins între 0,2% și 1,3% asupra valorii unei clădiri, instituirea unei tranșe de impozit de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457 din Codul fiscal stabilește o inegalitate între contribuabili. Precizează că, dacă nu este efectuată o evaluare în anul fiscal pentru care se datorează impozitul, nu înseamnă să se fixeze o tranșă diferită de impozit pentru unul și același imobil. În opinia autoarei excepției, stabilirea unui procent diferit de impozit pe proprietate pentru unul și același imobil constituie o gravă discriminare, raportat la împrejurarea dacă are sau nu o evaluare efectuată și depusă în anul fiscal până la un anumit termen. Împrejurarea că un imobil nu a fost supus unei evaluări în anul fiscal și nu a fost depus raportul de evaluare până la data stabilită în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal nu trebuie să conducă la aplicarea unei alte tranșe de impozit. Apreciază că singura rezolvare trebuie să fie doar raportarea la valoarea de impunere stabilită de dispozițiile legale aplicabile.

7. Reglementarea supusă controlului este criticată și din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, autoarea excepției apreciind că nu poate fi vorba despre o așezare justă a obligațiilor fiscale, atât timp cât pentru două imobile similare, în raport cu valoarea impozabilă, se stabilesc tranșe diferite de impozit, astfel că nu se poate vorbi despre criterii financiare obiective, raționale, dacă procentul de impozit depinde de o evaluare efectuată ori nu într-un an fiscal.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, potrivit căreia „*În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457*”.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16

alin. (1) potrivit căroră „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” și celor ale art. 56 alin. (2) conform căroră „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că prevederile art. 458 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală, în acest sens fiind Decizia nr. 410 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1124 din 23 noiembrie 2020, și Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 8 martie 2021, prin care Curtea a constatat că aceste prevederi sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

14. Raportat la criticile formulate în speță, Curtea reține că, prin art. 458 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, legiuitorul a stabilit modalitatea de calcul al impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice. În înțelesul art. 453 lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în categoria clădirilor nerezidențiale sunt incluse acele clădiri care sunt folosite pentru activități administrative, de agrement, comerciale, de cult, de cultură, de educație, financiar-bancare, industriale, de sănătate, sociale, sportive, turistice, precum și activități similare, indiferent de utilizare și/sau denumire, fără ca aceasta să intre în categoria clădirilor rezidențiale. Pentru încadrarea în categoria clădirilor nerezidențiale se au în vedere destinația finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum și modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilitățile.

15. Curtea reține că, prin art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, legiuitorul reglementează plata impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice în cazul în care clădirile nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință. O reglementare similară o regăsim în cuprinsul art. 460 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care prevede modalitatea de calcul al impozitului/taxei pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, în sensul că impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2% și 1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii. În cuprinsul art. 460 alin. (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, forma în vigoare la data sesizării instanței de contencios constituțional, se prevede faptul că, „În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%”.

16. Cu privire la această opțiune legislativă, prin Decizia nr. 572 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 27 aprilie 2020, și Decizia nr. 575 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 29 aprilie 2020, Curtea a reținut că stabilirea unui anumit quantum al acestui impozit, în ipoteza reglementată de norma legală criticată, nu încalcă dispozițiile art. 56 din Constituție, care prevăd că cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar sistemul legal de impuneri asigură așezarea justă a sarcinilor fiscale, fiind interzise orice alte prestații, în afara celor stabilite prin lege. Nu se poate ignora motivul esențial al reglementării, și anume acela al obligației contribuabilului de a-și reevalua clădirile și a plăti impozitul aferent diferenței rezultate din recalculare, astfel încât textul apare mai degrabă ca o sancțiune aplicabilă celor care nu au respectat obligația de a-și reevalua clădirile. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate de a stabili impozite, taxe și quantumul lor, bineînțeles, cu condiția ca acestea să fie

rezonabile și echitabile. Curtea a mai reținut faptul că dispozițiile legale criticate au scopul de a disciplina contribuabilul, având un rol sancționator în situația în care acesta nu înțelege să se conformeze lor.

17. Raportat la speță, Curtea observă că, astfel cum rezultă din coroborarea alin. (1) și (4) ale art. 458 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, clădirile nerezidențiale se supun evaluărilor, iar pentru a nu se ajunge în situația de a se aplica o cotă de impozit de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457 din același cod, este necesar să se evalueze clădirea și, pe baza raportului de evaluare, să se depună declarație fiscală. Așa fiind, cota mai mare prevăzută de art. 458 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv de 2%, devine aplicabilă doar dacă valoarea impozabilă a clădirii nu se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local de către persoana fizică ce este contribuabil, până la primul termen de plată din anul de referință.

18. De asemenea, potrivit Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 și art. 460 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declarație la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar și în situația în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, în cazul persoanelor juridice. Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile. În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declarația contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referință.

19. În jurisprudența sa relevantă în speță, exemplu fiind Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, precitată, Curtea a reținut că prevederile art. 458 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal stabilesc modalitatea de calcul al impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice în funcție de destinația acestora. Astfel, pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2% și 1,3% asupra valorii acestora, care poate fi: valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință; valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință; valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință. Potrivit art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), criticate în prezenta cauză, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457, care prevede calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice.

20. Curtea a observat că, în ceea ce privește cota concretă a impozitului pe clădiri, legiuitorul lasă această posibilitate autorităților deliberative de la nivel local, respectiv această cotă se stabilește prin hotărâre a consiliului local, iar, la nivelul

municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București. Or, consiliul local este parte a autorităților administrației publice locale prin care se realizează autonomia locală (a se vedea Decizia nr. 822 din 7 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008). În acest sens, prevederile art. 120 și 121 din Constituție consacră principiul autonomiei locale și stabilesc că autoritățile administrației publice prin care acesta se realizează funcționează ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe în condițiile legii. Față de această împrejurare, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este o aplicare a prevederilor constituționale ale art. 120 și 121 din Constituție, coroborate cu cele ale art. 137 alin. (1), referitoare la formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, precum și cu cele ale art. 139, potrivit cărora impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, iar impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.

21. Din analiza ansamblului legislativ ce reglementează taxele și impozitele locale, Curtea a observat că, prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, impozitele și taxele pe proprietate — impozitul pe clădiri și impozitul pe terenuri — sunt venituri proprii care se prevăd în bugetele proprii ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și al municipiului București. Prin urmare, Curtea a reținut că autoritățile administrației publice locale, prevăzute la nivel atât constituțional, cât și legal, cunosc cel mai bine situația financiară a unităților administrativ-teritoriale, problemele economice și sociale concrete ce necesită cheltuieli de la bugetele locale și, implicit, nevoile privind alimentarea prin taxe și impozite a acestor bugete locale, precum și situația și capacitatea financiară a contribuabililor, context în care trebuie să aibă în vedere un just echilibru între interesul public local sau general și interesul individual, respectiv posibilitățile materiale ale contribuabililor comunității locale respective.

22. Având în vedere argumentele mai sus menționate, Curtea apreciază că nu poate fi reținută pretinsa discriminare între contribuabili, la baza soluției legislative criticate existând o rațiune suficientă pentru instituirea unui regim juridic diferit, respectiv intenția legiuitorului de responsabilizare a contribuabilului, prin evaluarea periodică a clădirilor, acesta fiind îndrituit să instituie un ansamblu de măsuri prin care să asigure

atât protejarea intereselor financiare ale statului, cât și calitatea vieții cetățenilor. De altfel, instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant faptul că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, iar calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1176 din 13 decembrie 2004). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

23. Prin Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, precitată, Curtea a subliniat că art. 56 din Constituție consacră obligația fundamentală a fiecărui cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice. Principiul constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor. Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. Însă așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice, și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributivă a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora și în raport cu situația economico-financiară a țării.

24. Așa fiind, Curtea constată că reglementarea criticată nu contravine principiilor constituționale invocate, deoarece legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare, are deplina libertate de a stabili impozite și taxe, precum și cuantumul acestora, bineînțeles, cu condiția ca acestea să fie rezonabile și echitabile, cerințe pe care prevederile art. 458 alin. (1) coroborat cu alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal le îndeplinesc, instituind în mod concret limitele și cotele în care autoritățile locale trebuie să se încadreze atunci când stabilesc impozitul pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Any Mary Ulianov în Dosarul nr. 776/99/2018 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 458 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141

din 16 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum au fost modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, excepție ridicată de Gabriel Olteanu în Dosarul nr. 27.629/4/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 22.542/4/2018 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, precum și de Dragoș Constantin Târșia în Dosarul nr. 12.257/280/2018 al Judecătoria Pitești — Secția civilă. Excepția formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 92D/2019, nr. 882D/2019 și nr. 1.227D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 decembrie 2021, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, și a avocatului autorului excepției de neconstituționalitate din dosarele nr. 92D/2019 și nr. 882D/2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, a dispus, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor. La aceeași dată, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 18 ianuarie 2022. La această dată, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 27 ianuarie 2022 și ulterior, pentru același motiv, pentru 23 februarie, 9 martie și, respectiv, 16 martie 2022, dată când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 5.326 din 1 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 27.629/4/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriel Olteanu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 203/2018.

4. Prin Sentința civilă nr. 2.455 din 27 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 22.542/4/2018, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriel Olteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare privind modul de aplicare, în faza executării silite, a sancțiunilor contravenționale reținute în sarcina contestatorului.

5. Prin Încheierea din 4 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.257/280/2018, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dragoș Constantin Târșia într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 203/2018, și anume în anul 2017.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 constituie o veritabilă normă tranzitorie de aplicare a legii, care vine însă în contradicție cu principiul egalității în fața legii și cu cel al aplicării legii contravenționale mai favorabile. În acest context, arată că reglementarea cuprinsă în art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 203/2018, potrivit căreia se poate achita jumătate din minimul amenzii în termen de 15 zile, este o normă de drept contravențional substanțial mai favorabilă care trebuie să se aplice în toate situațiile în care amenda contravențională nu a fost achitată sau executată silit până la data intrării în vigoare a Legii nr. 203/2018. Așadar, în măsura în care posibilitatea achitării a jumătate din minimul amenzii în termen de 15 zile constituie o normă de drept material mai favorabilă și deci retroactivă, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul nu poate, prin dispoziții tranzitorii, să înfrângă principiul constituțional al legii contravenționale mai favorabile. Având în vedere faptul că

amenziile aplicate nu mai pot fi contestate, autorii excepției fac referire la Decizia nr. 228 din 13 martie 2007, prin care Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma „nu se mai sancționează” prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia.

7. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că dispoziția legală care permite achitarea amenzii în termen de 15 zile nu reprezintă o dispoziție de drept material, ci o dispoziție de procedură, nefiind încălcat principiul legii contravenționale mai favorabile. De asemenea, instanța de judecată susține că prin reglementarea criticată nu se instituie o situație discriminatorie prin edictarea normelor tranzitorii.

9. Judecătoria Pitești — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 contravin art. 15 alin. (2) din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul actelor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 25 iulie 2018. Din examinarea criticilor formulate de autorii excepției, Curtea constată că, în concret, aceștia își întemeiază argumentele de neconstituționalitate ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, astfel cum au fost modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018.

14. Așa fiind, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum au fost

modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018: „*Pentru procesele verbale întocmite anterior intrării în vigoare a prezentei legi, aplicarea și executarea sancțiunii contravenționale se supun prevederilor legale în vigoare la momentul întocmirii actului de constatare.*”;

— Art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.*”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții legale contravin normelor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile și celor ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curte reține că dreptul contravențional reprezintă ansamblu de norme juridice de drept public, având ca scop protecția juridică a valorilor sociale reglementate de legislația contravențională. Cea mai utilizată sancțiune contravențională este sancțiunea amenzii care, deși nu este o sancțiune specifică dreptului contravențional, are cea mai mare incidență în această materie datorită compatibilității sale ridicate cu gravitatea redusă, de principiu, a faptelor contravenționale, precum și pentru satisfacerea, relativ previzibilă, a naturii ei represive și preventive prin diminuarea patrimoniului contravenientului, care va înțelege ca pe viitor să nu mai nesocotească valorile sociale ocrotite de lege.

17. Curtea subliniază faptul că norma juridică apără anumite valori sociale, precum și relațiile sociale generate de acestea, iar, în cazul încălcării lor, societatea, reprezentată de stat, este interesată să asigure restabilirea legalității. În dreptul contravențional, interesul statului de a aplica sancțiunii în vederea restabilirii ordinii de drept coincide cu interesul persoanei, ca membru al societății, de a fi păstrată ordinea de drept. În conținutul raportului juridic de drept contravențional intră în principal dreptul statului de a aplica sancțiunii și obligația autorului faptei de a suporta consecințele faptei sale, adică aplicarea și executarea sancțiunii contravenționale. Sancțiunea amenzii reprezintă sancțiunea contravențională principală, de cele mai multe ori atingându-și scopul preventiv și represiv cu eficiență mai mult sau mai puțin sporită.

18. Referitor la natura juridică a amenzii contravenționale, Curtea reține că aceasta are caracter administrativ, limitele minime și maxime ale amenzii contravenționale fiind stabilite de art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, iar, potrivit art. 28 alin. (1) din ordonanță, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ. Desigur, aplicarea sancțiunii reprezintă doar prima etapă, ca urmare a constatării săvârșirii unei fapte contravenționale, a doua etapă fiind reprezentată de un eventual proces în fața instanței de judecată, prin formularea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, ultima etapă constând în punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale.

19. Așa fiind, din perspectiva criticilor formulate de autorii excepției, Curtea reține că, pentru a determina contravenientul să achite în mod grabnic sancțiunea pecuniară, legiuitorul

a instituit o măsură de favoare prin reglementarea cuprinsă în art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care, în redactarea ei inițială, prevedea că persoana sancționată putea achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. Ulterior, ca urmare a modificării art. 28 alin. (1) prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018, termenul a devenit de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal.

20. Astfel, ca urmare a modificării prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018 a normei de drept material cuprinse în art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în prezent, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 stipulând, totodată, faptul că *„De la data intrării în vigoare a prezentei legi, contravenientul poate achita jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege și în acele situații în care actul normativ de stabilire a contravențiilor nu prevedea expres această posibilitate.”*

21. Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate își întemeiază criticile de neconstituționalitate cu privire la art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 tocmai prin prisma termenului de 15 zile în care contravenientul poate recurge la beneficiul acordat de legiuitor de a achita jumătate din minimul amenzii, astfel cum prevede noua reglementare cuprinsă în art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

22. Referitor la natura juridică a termenului de 48 de ore, respectiv a celui de 15 zile, prevăzut de art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea constată că acesta este un termen de decădere materială, concluzie care rezultă, de altfel, și din literatura juridică de specialitate (a se vedea, cu titlu de exemplu, A.G. Dinescu, Legislația contravențiilor. Comentarii, doctrină și jurisprudență, Editura Hamangiu 2016). Având în vedere faptul că, potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, acest act normativ nu se completează cu prevederile Codului civil, ci cu cele ale Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz, dispozițiile civile instituite în materie de decădere materială nu pot fi aplicabile în cazul termenului prevăzut de art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

23. Din perspectiva Codului penal, cu care se completează Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea constată că termenele materiale penale cunosc cauze de suspendare și de întrerupere (a se vedea art. 155 și art. 156 din Codul penal, care reglementează întreruperea și suspendarea cursului prescripției răspunderii penale, sau art. 163 și art. 164 din Codul penal, care reglementează întreruperea și suspendarea cursului prescripției executării pedepsei), însă termenului de 48 de ore/15 zile, prevăzut de art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, acestea îi sunt aplicabile doar în cazurile de excepție, expres prevăzute la art. 30 alin. (3) coroborat cu art. 13 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în situația constatării caracterului de infracțiune al contravenției și invers. Totodată, chiar în ipoteza în care dispozițiile Codului civil ar fi completat Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea învederează faptul că, potrivit dispozițiilor art. 2.548 alin. (1) din Codul civil, care reglementează regimul termenelor de decădere, acestea nu sunt supuse suspendării și întreruperii, dacă prin lege nu se

dispune altfel. Or, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu cuprinde nicio reglementare în acest sens.

24. De asemenea, Curtea învederează faptul că formularea plângerii contravenționale, în temeiul art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, nu produce efecte în ceea ce privește termenul în discuție, în sensul întreruperii sau suspendării acestuia, având în vedere că nu există nicio prevedere legală expresă în acest sens. Dreptul de a achita jumătate din minimul special al amenzii într-un interval de 15 zile de la data comunicării procesului-verbal, potrivit art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, nu reprezintă o „sancțiune” de natură a fi suspendată prin plângerea contravențională, ci este un beneficiu acordat de legiuitor pentru care este necesară și manifestarea de voință a contravenientului.

25. Așadar, Curtea constată că acest termen fiind unul de decădere materială, nu este susceptibil de întreruperi sau suspendări, astfel încât, din dinamica legislativă în materie contravențională, Curtea reține că, începând cu intrarea în vigoare a Legii nr. 203/2018, și anume data de 24 august 2018, o persoană amendată contravențional beneficiază de un interval de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal în care are posibilitatea de a achita jumătate din minimul prevăzut de actul normativ sau, după expirarea termenului legal, acesta achitând integral amenda. De asemenea, în situația în care persoana amendată/sancționată optează să formuleze plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, sunt incidente două ipoteze, și anume, pe de o parte, în cazul admiterii acesteia, persoana care a formulat plângerea va fi exonerată de plata amenzii și, pe de altă parte, în cazul respingerii plângerii, contravenientul va plăti, în condițiile legii, amenda prevăzută în procesul-verbal de contravenție, acesta neputând fi repus în termenul de a mai putea beneficia de plata a jumătate din minimul amenzii.

26. În acest sens, având în vedere cadrul procesual în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate, Curtea apreciază ca fiind relevantă situația de fapt din cauzele deduse judecătii. Astfel, în ceea ce îl privește pe autorul excepției de neconstituționalitate din dosarele Curții Constituționale nr. 92D/2019 și nr. 882D/2019, Curtea constată că prin Sentința civilă nr. 4.546 din 11 aprilie 2018, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în Dosarul nr. 27.629/4/2017, a fost admisă cererea formulată de Direcția Generală de Impozite și Taxe Locale Sector 4, prin care s-a dispus înlocuirea amenzilor contravenționale aplicate intimatului prin 10 procese-verbale de contravenție, datând din anii 2004, 2005, 2008, 2009, 2012, 2013, 2015 și 2017, cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității pe o durată de 300 de ore, în temeiul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Această diligență a Direcției Generale de Impozite și Taxe Locale Sector 4 a rezultat din imposibilitatea executării silite a intimatului, care nu avea bunuri care să poată fi executate sau venituri urmăribile. Împotriva Sentinței civile nr. 4.546 din 11 aprilie 2018 contravenientul a declarat apel, înregistrat la Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, apreciind ca fiind excesiv quantumul orelor stabilite a fi prestate în folosul comunității, solicitând, totodată, instanței de judecată să i se acorde un interval de timp în care să poată acoperi plata acestor amenzi și, astfel, de a fi exonerat de obligația de a presta muncă în folosul comunității. Prin Decizia civilă nr. 5.326 din 1 noiembrie 2018, Tribunalul București — Secția a II-a

contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondat, apelul formulat cu privire la incidența în speță a art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018, ca lege contravențională mai favorabilă, cu precizarea că acesta nu se mai găsește în faza de executare a proceselor-verbale și nici măcar în faza de executare silită a amenzilor aplicate. Ulterior, contravenientul a formulat contestație la executare, introdusă la Judecătoria Sectorului 4 București, instanță care, prin Sentința civilă nr. 2.455 din 27 februarie 2019, a respins, ca neîntemeiată, cererea contestatorului. Instanța a reținut caracterul obligatoriu, cu autoritate de lucru judecat, al considerentelor Deciziei civile nr. 5.326 din 1 noiembrie 2018, pronunțată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, subliniind, totodată, că autorul contestației nu poate beneficia de dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum au fost modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018. Împotriva Sentinței civile nr. 2.455 din 27 februarie 2019, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, contestatorul a formulat apel, care a fost respins, ca nefondat, de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, prin Decizia nr. 3.179 din 18 octombrie 2019.

27. De asemenea, în ceea ce privește situația de fapt din Dosarul nr. 1.227D/2019, Curtea constată că autorul excepției din acest dosar a formulat plângere împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției din anul 2017, încheiat deci anterior intrării în vigoare a Legii nr. 203/2018, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Argeș — Serviciul Rutier, motivând că aspectele consemnate în cuprinsul procesului-verbal nu corespund realității, solicitând, în subsidiar, înlocuirea amenzii aplicate cu avertismentul. Prin Sentința nr. 291 din 5 decembrie 2019, Judecătoria Pitești — Secția civilă a respins, ca nefondată, plângerea contravențională formulată, iar împotriva acestei sentințe petentul a formulat apel, care a fost respins ca nefondat de către Tribunalul Argeș — Secția civilă prin Decizia nr. 2.237 din 6 octombrie 2020, rămasă definitivă.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum au fost modificate prin art. 20 pct. 10 din Legea nr. 203/2018, excepție ridicată de Gabriel Olteanu în Dosarul nr. 27.629/4/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 22.542/4/2018 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, precum și de Dragoș Constantin Târșia în Dosarul nr. 12.257/280/2018 al Judecătoria Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și Judecătoria Pitești — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru abrogarea Instrucțiunilor ministrului administrației și internelor nr. 155/2007 privind investigarea evenimentelor de aviație produse cu aeronave aparținând Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Instrucțiunile ministrului administrației și internelor nr. 155/2007*) privind investigarea evenimentelor de aviație produse cu aeronave aparținând Ministerului Afacerilor Interne se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 20 iunie 2022.
Nr. 75.

*) Instrucțiunile ministrului administrației și internelor nr. 155/2007 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece aveau ca obiect reglementări din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (2) al art. 8 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor

În temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Normele privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009, cu modificările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite următorul ordin:

Art. 1. — Termenul prevăzut la alin. (2) al art. 8 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor, publicat

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 mai 2015, cu modificările ulterioare, se prorogă până la 29 octombrie 2025.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ionel Scioșteanu,
secretar de stat

București, 22 iunie 2022.
Nr. 1.160.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru completarea Regulamentului privind racordarea la sistemul de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 8/2022

Având în vedere prevederile art. 100 pct. 32, art. 125 alin. (5) și ale art. 148 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul privind racordarea la sistemul de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 8/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 25 februarie 2022, se completează după cum urmează:

— **La articolul 18, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care lucrările de racordare la punctele de intrare în ST sunt finanțate de un solicitant care este producător de gaze naturale, SRMP-ul, parte a instalației de racordare, este în proprietatea acestei categorii de solicitanți în condițiile Legii.”

Art. II. — (1) Operatorul de transport și de sistem, operatorii economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei care desfășoară activități în sectorul gazelor naturale și verficatorii de proiecte atestați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 22 iunie 2022.
Nr. 89.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2021 pentru aprobarea Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) și (2) și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 73¹ alin. (1), (3), (4) și (10) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. II din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin (1) lit. c) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2021 pentru aprobarea Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 și 635 bis din 29 iunie 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Operatorii economici producători de energie electrică din surse regenerabile de energie, Compania Națională de Transport

al Energiei Electrice TRANSELECTRICA — S.A., Societatea Comercială «Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale» — OPCOM — S.A., operatorii de distribuție, operatorii economici cu obligație de achiziție de certificate verzi și furnizorii de energie electrică duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. **Anexa se modifică și se completează după cum urmează:**

a) **În tot cuprinsul anexei, sintagma „100 kW” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „400 kW pe loc de consum”.**

b) Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezenta metodologie se aplică:

a) producătorilor de energie electrică, deținători de unități de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie;

b) operatorilor economici cu obligație de achiziție de certificate verzi prevăzuți la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor prevăzuți la art. 73¹ alin. (7) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

c) operatorilor de distribuție;

d) operatorului de transport și sistem;

e) operatorului pieței de certificate verzi;

f) furnizorilor de energie electrică care au încheiate/încheie contracte de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse de către prosumatorii cu care au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice în calitate de consumatori finali.”

c) La articolul 6 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) Metodologia de stabilire a regulilor de comercializare a energiei electrice produse în centrale electrice din surse regenerabile cu putere electrică instalată de cel mult 400 kW pe loc de consum aparținând prosumatorilor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2022;”

d) La articolul 6 alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) Procedura privind racordarea la rețelele electrice de interes public a locurilor de consum și de producere aparținând prosumatorilor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 19/2022.”

e) La articolul 10, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Venitul unitar al producătorilor de E-SRE beneficiari ai schemei de sprijin pentru fiecare categorie de tehnologie de E-SRE, care se determină conform formulei:

$$V_{E-SRE}^i = \frac{\sum_j V_{j,E-SRE}^i + \sum_j V_{j,ET}^i + \sum_j V_{j,CV}^i}{\sum_j E_j^i + \sum_j ET_j^i} \quad [\text{Lei/MWh}],$$

în care:

$V_{j,E-SRE}^i$ = venitul total realizat de fiecare producător j din categoria de tehnologie i din vânzarea E-SRE;

$V_{j,ET}^i$ = venitul total realizat de fiecare producător j din categoria de tehnologie i din vânzarea energiei termice;

$V_{j,CV}^i$ = venitul total realizat de fiecare producător j din categoria de tehnologie i din vânzarea CV;

E_j^i = cantitatea de E-SRE vândută de fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

ET_j^i = cantitatea de energie termică produsă de fiecare producător j din categoria de tehnologie i.”

f) La articolul 10, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) Costurile unitare ale producătorilor de E-SRE beneficiari ai schemei de sprijin pentru fiecare categorie de tehnologie de E-SRE, care se determină conform formulei:

$$C_{E-SRE}^i = \frac{\sum_j Cf_j^i + \sum_j Cv_j^i}{\sum_j E_j^i + \sum_j ET_j^i} \quad [\text{Lei/MWh}],$$

în care:

Cf_j^i = costurile fixe pentru producerea E-SRE pentru fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

Cv_j^i = costurile variabile pentru producerea E-SRE pentru fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

E_j^i = cantitatea de E-SRE produsă și livrată în rețea și/sau la consumatori de fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

ET_j^i = cantitatea de energie termică produsă de fiecare producător j din categoria de tehnologie i.”

g) La articolul 11, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) nivelul mediu al indicelui specific al costurilor variabile, pe categorii de tehnologii de producere a E-SRE, determinat astfel: se raportează valoarea costurilor variabile realizate¹ în anul anterior celui în care se efectuează analiza de către fiecare producător de E-SRE dintr-o categorie de tehnologie, care a avut capacitate în funcțiune în acea perioadă, la energia electrică livrată în aceeași perioadă de producător și se face media aritmetică a acestor valori unitare pentru toți producătorii din respectiva categorie de tehnologie, care se determină conform formulei:

$$c_v^i = \frac{\sum_j \left(\frac{Cv_j^i}{E_{totalj}^i} \right)}{n} \quad [\text{Euro/MWh}],$$

în care:

c_v^i = nivelul mediu al indicelui specific al costurilor variabile pentru categoria de tehnologie i;

Cv_j^i = costurile variabile realizate în anul anterior celui în care se efectuează analiza de fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

E_{totalj}^i = cantitatea de E-SRE, inclusiv cantitatea de energia termică, după caz, produsă și livrată în rețea și/sau la consumatori în anul anterior celui în care se efectuează analiza de fiecare producător j din categoria de tehnologie i;

n = numărul total de producători din categoria de tehnologie i care au avut capacitate în funcțiune în anul anterior celui în care se realizează analiza;

¹ Nu sunt incluse costurile induse de dezechilibrele pe piața de echilibrare.”

h) La articolul 11 litera b), explicitarea termenului $P_{j,E-SRE}^{med,an i}$ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ $P_{j,E-SRE}^{med,an i}$ = puterea medie instalată a capacității de producere E-SRE a producătorului j din categoria de tehnologie i în anul pentru care se efectuează analiza;”

i) La articolul 11 litera c), explicitarea termenului $E_{j,E-SRE}^{Y-t}$ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ $E_{j,E-SRE}^{Y-t}$ = cantitatea de E-SRE produsă și livrată în rețea și/sau către consumatori de producătorul j din categoria de tehnologie i de producere a E-SRE, fără a lua în considerare energia termică produsă;”

j) La articolul 12 litera d), punctele i, iii și iv se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i. prognoza consumului final brut de energie electrică, pornind de la valoarea realizată în anul pentru care se realizează analiza și utilizând variația rezultată din ultimele date de prognoză a PIB comunicate de Banca Națională a României și prin crearea unor prognoze de consum pornind de la anul pentru care se realizează analiza prin utilizarea unor softuri de analiză și simulare specifice, disponibile în cadrul ANRE;

iii. prognoza evoluției prețului energiei electrice pe piața angro, pornind de la nivelul prețului realizat pe PZU pe ultimele 12 luni anterioare lunii efectuării analizei și

utilizând coeficientul mediu de creștere a prețului energiei electrice pe următorii 5 ani rezultat din contractele futures (baseload) încheiate pe bursa EEX, extrapolat la întreaga perioadă de analiză, și prin crearea unor prognoze de preț al energiei electrice pornind de la anul pentru care se realizează analiza prin utilizarea unor softuri de analiză și simulare specifice, disponibile în cadrul ANRE;

- iv. prognoza evoluției prețului energiei termice, în cazul tehnologiilor de producere a energiei în cogenerare, pornind de la nivelul prețurilor reglementate ale energiei termice aplicabile pentru centralele beneficiare ale schemei de susținere tip bonus pe durata aplicării acesteia, cu extrapolarea pe toată perioada de analiză a coeficientului de creștere rezultat, și prin crearea unor scenarii de variații ale prețului combustibilului utilizat pentru producerea energiei termice pornind de la fluctuațiile de preț pentru ultimele 12 luni anterioare lunii efectuării analizei pentru care se realizează analiza prin utilizarea unor softuri de analiză și simulare specifice, disponibile în cadrul ANRE;”.

k) La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În cazul în care din analiza efectuată rezultă că schema conduce la supracompensare în ansamblu pentru una sau mai multe dintre tehnologiile prevăzute de Lege, ANRE notifică Guvernului, în termen de 30 de zile de la publicarea raportului de monitorizare, următoarele:

a) necesitatea identificării unor măsuri pentru reducerea numărului de CV, care să ajusteze ratele interne de rentabilitate, agregat pe tehnologii, unde este cazul, până la valorile considerate la autorizarea schemei-suport pentru noii beneficiari, până la data închiderii accesului în schema de promovare prin CV;

b) necesitatea identificării unor măsuri pentru încadrarea în ratele interne de rentabilitate, agregat pe tehnologii, unde este cazul, până la valorile considerate la autorizarea schemei-suport, după data închiderii accesului în schema de promovare prin CV.”

l) La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Activitatea de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie se face în baza datelor/informațiilor stabilite de ANRE prin machetele de monitorizare prevăzute în anexele nr.: 1.1—1.3, 2.1, 2.2, 3, 4.2, 5.1, 5.2, 6, 7.1—7.6, 8.1—8.4, 9.1—9.3 și 10.”

m) La articolul 22, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) furnizorilor de energie electrică care au încheiate/încheie contracte de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse de către prosumatorii cu care au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice în calitate de consumatori finali.”

n) La articolul 23 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) producătorii de energie electrică și autoritățile publice care dețin centrale electrice din surse regenerabile de energie cu puteri instalate de cel mult 3 MW pe producător pot încheia

contracte negociate direct, numai cu furnizorii consumatorilor finali pentru vânzarea certificatelor verzi emise pentru energia electrică produsă și livrată din aceste centrale și transmit, în termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea tranzacțiilor de CV, datele și informațiile aferente contractelor bilaterale negociate direct de vânzare/cumpărare, conform machetei de raportare prevăzute în anexa nr. 4.2, prin e-mail la adresa anre@anre.ro, în format digital.”

o) La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii economici cu obligație de achiziție de CV completează direct pe portalul ANRE și transmit la ANRE trimestrial prin e-mail la adresa anre@anre.ro, în format digital, până cel târziu la data de 15 a celei de-a doua luni calendaristice din trimestrul următor celui de raportare, datele privind monitorizarea tranzacțiilor încheiate de operatorii economici cu obligație de achiziție de CV, conform machetelor de raportare prevăzute în anexele nr. 5.1 și 5.2.”

p) La articolul 23 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) transmit lunar, până cel târziu în ultima zi din luna următoare celei de raportare, la ANRE, prin portalul ANRE și prin e-mail la adresa anre@anre.ro, în format digital, informații privind prosumatorii racordați la rețeaua electrică, care se referă la denumirea unității de producere a E-SRE, amplasamentul acesteia și data punerii în funcțiune, tipul de SRE, puterea electrică instalată a unității de producere a E-SRE, puterea aprobată pentru evacuare în rețea, capacitatea instalației de stocare, precum și informații privind modul de utilizare a energiei electrice produse de unitățile de producere a E-SRE respective, și anume consum final propriu (CFP), furnizorul de energie electrică căruia OD îi transmite datele referitoare la cantitatea de energie electrică, exprimat printr-un cod alocat la nivelul bazei de date a ANRE;”.

q) La articolul 23, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Furnizorii de energie electrică transmit lunar, până cel târziu în ultima zi din luna următoare celei de raportare, la ANRE, prin portalul ANRE și prin e-mail la adresa anre@anre.ro, în format digital, informații privind contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu prosumatorii, prețurile din ofertele prevăzute în Comparatorul de prețuri publicat pe site-ul ANRE, prețurile din contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu prosumatorii, cantitatea de energie electrică produsă și livrată din surse regenerabile care beneficiază de compensare cantitativă, respectiv de regularizare financiară, cantitatea de energie electrică reportată, cantitatea de energie electrică consumată din rețea și prețurile aferente, după cum urmează:

a) pentru prosumatorii care dețin capacități electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie cu putere instalată de cel mult 200 kW și care beneficiază de compensare cantitativă, conform machetei prevăzute în anexa nr. 8.2;

b) pentru prosumatorii care dețin capacități electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie cu putere instalată cuprinsă între 200 și 400 kW și care beneficiază de regularizare financiară pentru toate contractele, conform machetei prevăzute în anexa nr. 8.3;

c) indiferent de puterea electrică instalată pe loc de consum, pentru contracte bilaterale negociate direct pentru vânzarea energiei electrice, conform machetei prevăzute în anexa nr. 8.4.”

r) **După articolul 27 se introduce un nou articol, articolul 271, cu următorul cuprins:**

„Art. 271. — ANRE întocmește un raport anual privind modul de funcționare a sistemului de promovare a energiei electrice produse în centrale electrice din surse regenerabile cu putere electrică instalată de cel mult 400 kW pe loc de consum aparținând prosumatorilor conform art. 731 alin. (10) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, pe care îl publică pe pagina de internet a ANRE până la data de 1 iunie a anului următor calendaristic, și care cuprinde informații referitoare la:

a) numărul prosumatorilor defalcat pe persoane fizice și persoane juridice și puterea electrică instalată în unitățile de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie cu puteri instalate de cel mult 400 kW/loc de consum aparținând prosumatorilor, pe fiecare operator de distribuție;

b) evoluția numărului prosumatorilor defalcat pe persoane fizice și persoane juridice;

c) evoluția puterii electrice instalate în unitățile de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie cu puteri instalate de cel mult 400 kW/loc de consum aparținând prosumatorilor, pe fiecare operator de distribuție;

d) cantitatea de energie electrică produsă și livrată în centrale electrice din surse regenerabile cu putere electrică instalată de cel mult 400 kW aparținând prosumatorilor, defalcată pe fiecare furnizor de energie electrică;

e) cantitatea de energie electrică produsă din surse regenerabile care beneficiază de compensare cantitativă, respectiv de regularizare financiară.”

s) **Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 32. — Anexele nr. 1.1—1.3, 2.1, 2.2, 3, 4.2, 5.1, 5.2, 6, 7.1—7.6, 8.1—8.4, 9.1—9.3 și 10 fac parte integrantă din prezenta metodologie.”

ș) **Anexa nr. 4.1 se abrogă.**

t) **Anexa nr. 8.1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.**

ț) **Anexa nr. 8.2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.**

u) **După anexa nr. 8.2 se introduc două noi anexe, anexele nr. 8.3 și 8.4, care vor avea cuprinsul prevăzut în anexele nr. 3 și 4 la prezentul ordin.**

v) **Anexa nr. 9.3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 5 la prezentul ordin.**

Art. II. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 22 iunie 2022.
Nr. 90.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 8.1 la metodologie)*

Informații privind prosumatorii racordați la rețeaua de distribuție

Operatorul de distribuție a energiei electrice:
Anul:
Luna:

Nr. crt.	Denumirea prosumatorului	Codul unic al punctului de măsură	Forma de organizare		Tip SRE	Denumirea centralei electrice	Adresa locului de consum și de producere	Județul	Numărul certificatului de racordare	Data certificatului de racordare	Consumul final propriu (CFP)	Puterea electrică instalată (kW)	Puterea electrică aprobată pentru evacuare în rețea (kW)	Capacitate baterii de stocare (Ah)	Formula de calcul pentru energia electrică produsă și livrată în rețea	Furnizorul căruia OD îi transmite datele referitoare la cantitatea de energie electrică — cod furnizor	Cantitatea de energie electrică		
			persoană fizică	persoană juridică													total produsă* (kWh)	produsă și livrată în rețeaua electrică (kWh)	

* Pentru prosumatorii care nu dețin contor de măsurare a energiei electrice produse, ANRE estimează cantitatea de energie electrică produsă.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

